Canon de rugăciune la praznicul înaintepăznuirii Înălţării Sfintei Cruci

(13 septembrie)

Înălţarea Sfintei Cruci (14 septembrie):

https://www.academia.edu/42609869/%C3%8En%C4%83l%C5%A3area_Sfintei_Cruci_14_septembrie_

https://archive.org/details/inaltarea-sfintei-cruci-14-septembrie

***

Materiale despre Sfânta cruce:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Cruce

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2nta+cruce

***

Tropar la praznicul înaintepăznuirii Înălţării Sfintei Cruci, glasul al 2-lea: Cu crucea cea de viaţă făcătoare a bunătăţii Tale, Doamne, pe care ne-ai dat-o nouă nevrednicilor spre mântuire, milostiveşte-Te, Stăpâne şi mântuieşte pe poporul cel

dreptcredincios şi ţara aceasta. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

facere a lui Ghermano

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Te rog, în adâncul nepătimirii înneacă-i, că Ţie, ca într-o alăută, în omorârea trupului, să-Ţi cântăm cântare de biruinţă.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Bucură-te, cerule şi pământule, veseleşte-te, căci Preasfânta Cruce merge înainte, sfinţindu-ne cu darul, pe noi cei ce o cinstim ca pe un izvor de sfinţenie şi ca pe o pricină a îndumnezeirii tuturor.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

A umbla cu bună creştinătate pe cărarea cea cerească, întăreşte-ne, Preasfântă Cruce, pe noi cei ce cu credinţă ne închinăm ţie; ca îndepărtându-ne de prăpastiile celor potrivnici, să ne facem părtaşi dumnezeieştii Măriri.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Cunoscuţi Ziditorului prin tine făcându-ne, prea cinstită Cruce, cu inima şi cu sufletul ne închinăm ţie întotdeauna, văzându-te pusă înaintea noastră; şi cu mintea ne luminăm, mărind pe Cuvântul cel a toate pricinuitor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetatea lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, cămara cea cinstită şi de Dumnezeu primitoare, Născătoare de Dumnezeu prea curată, păzeşte moştenirea ta, care pururea bine te laudă pe tine şi cu credinţă cinsteşte naşterea ta.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Pe tine, ceea ce eşti mărirea lui Hristos, cu credinţă te mărim, prea lăudată Cruce a Domnului, prea mărindu-ne şi luminându-ne cu cinstita ta sărutare.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Întru veselie apropiindu-ne, credincioşii ne adăpăm ca dintr-un izvor curat cu apele Crucii cele pururea vii şi mântuire câştigând, pe Dumnezeu să-L lăudăm.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Iisus, Viaţa tuturor, fiind spânzurat pe lemnul Crucii, a fost omorât; pe care acum, cu credinţă sărutând-o, ne izbăvim de patimile cele aducătoare de moarte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Goneşte întunericul sufletului meu, arătându-te, Fecioară; rupe prea curată, lanţurile păcatului şi mă izbăveşte, ceea ce ai născut pe Cel cu totul Îndurat.

Cântarea a 4-a

Irmos: Milostive pentru dragostea Chipului Tău, ai stat pe Crucea Ta şi s-au topit neamurile; că Tu eşti, Iubitorule de oameni, Tăria mea şi Lauda.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

În chipul soarelui fiind văzută Crucea Domnului, este închinată de noi, cei credincioşi; pe care sărutând-o, ne luminăm sufletele.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Domnul Dumnezeu în Trup S-a arătat şi pe lemn S-a Înălţat, luminând de-a pururea pe cei ce se închină Lui, din nevoi mântuindu-i.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Curăţire şi iertare de greşeli, Cuvinte al lui Dumnezeu, dăruieşte nouă celor ce cu credinţă ne închinăm cinstitei Crucii Tale, celei puse astăzi înaintea noastră.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nedespărţindu-se de Sânurile părinteşti Cuvântul, s-a culcat în sânurile tale, Fecioară, ca un Prunc, vrând să mă înnoiască pe mine cel supus stricăciunii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminarea Ta, Doamne, trimite-o nouă şi din negura greşelilor scoate-ne pe noi, Bunule, pacea Ta dăruindu-ne.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Întăreşte-ne împotriva patimilor celor aducătoare de stricăciune pe noi cei ce te cinstim pe tine şi te sărutăm, cinstită Cruce; ceea ce eşti prea sfinţitul semn al Sfintei Patimi.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Luminaţi fiind astăzi la inimi şi la suflete, la săvârşirea bunătăţilor să ne sârguim credincioşii şi sfinţitului şi dumnezeiescului lemn al Sfinte Cruci să ne închinăm.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Apele din Mera le-a îndulcit mai înainte Moise prin lemn, care pe tine te închipuia, prea cinstită Cruce, care ne-ai izvorât nouă dulceaţa mântuirii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pentru noi roagă-te lui Hristos, celui ce din curat sângele tău, Preasfântă Fecioară, cu Trup materialnic s-a îmbrăcat şi pe oameni i-a mântuit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile mării şi m-a înecat pe mine viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu scoate din adânc viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Fiind spânzurat de bunăvoie pe tine, o, prea cinstită Cruce, Ziditorul a fost împuns în coastă, din care sânge şi apă izvorând, pe noi, cei ce cu credinţă te sărutăm, iarăşi ne-a zidit.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

O, prea cinstită Cruce, lemnul Domnului cel de viaţă dătător, izvorule al nemuririi, mântuirea a toată lumea, mântuieşte-ne pe noi cei ce te sărutăm ca pe o păzitoare şi mântuitoare a noastră a tuturor.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Armă nebiruită ai fost dăruită nouă celor ce cu evlavie ne închinăm ţie, dumnezeiască Cruce şi prin tine risipim toate sfaturile celor potrivnici.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserică sfinţită Celui ce locuieşte întru sfinţi, te-ai făcut de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta, pe noi, cei ce te lăudăm cu credinţă, ne sfinţeşti Maică Fecioară.

Condacul Înaintepăznuirii: Ca un cer mult luminos s-a arătat Biserica, luminând pe toţi credincioşii, întru care stând strigăm: această Biserică întăreşte-o, Doamne.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului nebunie socotind-o, în mijlocul văpăii au cântat: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Întru binecuvântările fiilor, patriarhul Iacov mai înainte pe tine te-a însemnat, cinstită Cruce; dar noi, acum, ţie închinându-ne, totdeauna primim luminare.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Cu toiagul cruciş lovind marea, dumnezeiescul Moise de demult pe tine te-a închipuit, Preasfântă Cruce a Domnului; iar noi acum ţie închinându-ne, marea patimilor cea cumplită, neudată o trecem.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Cu gura şi cu inima, prea cinstită Cruce, pe tine acum sărutându-te câştigăm sfinţire, sănătate şi mântuire întotdeauna sufletului şi trupului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară binecuvântată, roagă-te pentru noi cei ce ne rugăm ţie; că întru tine nădăjduim toţi şi către tine grăim: Stăpână, nu trece cu vederea turma ta.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Armei celei de mântuire şi nebiruite, ajutorului cel pururea gata al credincioşilor şi folosinţei celei tari, Crucii Domnului, celei ce este acum pusă înaintea tuturor, să ne închinăm.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Sus pe lemn spânzurând Moise de demult şarpele de-a curmezişul, precum scrie, pe tine te-a însemnat, prea cinstită Cruce; prin care ne vindecăm de înşelăciunea şerpilor celor înţelegători.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Luminarea sufletelor noastre eşti, dătătoare de lumină, Sfântă Cruce prea cinstită; căreia închinându-ne, pe începătoriile şi puterile întunericului le surpăm cu dumnezeiască puterea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe cea curată şi Fecioară să o cinstim, că mai presus de fire a Născut pe Cuvântul cel fără de început şi Nezidit, spre mântuirea noastră, cântând: Binecuvântăm, Fecioară, naşterea ta.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea ta nestricată s-a arătat, Dumnezeu din coapsele tale a ieşit. Că S-a arătat purtător de Trup pe pământ şi cu oamenii a vieţuit. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, toţi te mărim.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Hristos, pe tine fiind spânzurat, lumea cea căzută în adâncul pierzării a ridicat-o, o, Preasfântă Cruce a Domnului. Pentru aceasta acum cu dragoste ne închinăm ţie, te cinstim şi te mărim.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Sufletele şi inimile să ne curăţim, cu îndeletnicirea faptelor celor bune şi văzând pus înainte lemnul Crucii cel de mântuire, cu credinţă şi cu dragoste dumnezeiește cugetând, să ne închinăm ei.

Stih: ***Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.***

Ca un soare luminezi cu razele tale pe cei din întuneric şi pe demoni îi arzi, prea împodobită Cruce! Pentru aceasta, grăim: luminează pe toţi cei ce cu credinţă se închină ţie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară, ceea ce eşti locaş Luminii, luminează cu dumnezeiască Lumină întunericul patimilor mele şi risipeşte noaptea cea prea adâncă a dulceţilor, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.
Cu credinţă săvârşim luminată înnoirea Casei tale, binecuvântată, curată Fecioară, prea lăudată; bucurându-ne cu nădejdea în tine, de Dumnezeu Născătoare, ne rugăm ţie să te rogi neîncetat Mântuitorului, celui ce S-a Întrupat din tine, să mântuiască sufletele noastre.

Sfântul Nicodim Aghioritul – Deprinderi duhovniceşti - Să nu ne ruşinăm de Hristos - Meditaţie la Sfânta Cruce (1)

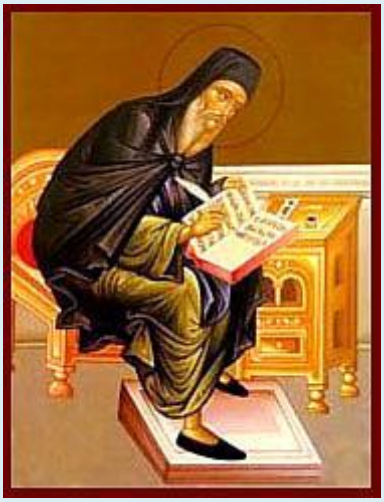

Purtându-şi Domnul Crucea, a purtat-o:

A. În văzul tuturor

"Ia aminte frate, la felul în care Iisus Hristos şi-a purtat Crucea Sa, pentru ca să-l imiţi şi tu, pentru că ***fără Cruce nimeni nu poate intra întru Împărăţia lui Dumnezeu.*** Mai întâi Hristos şi-a purtat Crucea înaintea întregii mulţimi, pe la amiază, în mijlocul Ierusalimului, care era plin de mulţime nenumărată de popor, care venise din toate părţile lumii ca să prăznuiască Paştile după porunca Legii.

Atunci a pornit Iisus de la pretoriul lui Pilat, purtând pe umerii săi Crucea, având de amândouă părţile câte un tâlhar, purtând coroană de spini pe cap cu batjocoră şi pedeapsă, îmbrăcat iarăşi cu hainele Sale ca să-L cunoască toţi, fiind vestit de crainicul domnesc, care mergea înainte strigând din gură şi cu trâmbiţă - că este vinovat morţii; înconjurat de mulţi călăi şi ostaşi, înaintând spre locul de osândă, în mijlocul unei gloate nenumărate şi mai ales a căpeteniilor poporului: a arhiereilor şi a preoţilor, a fariseilor şi a cărturarilor, care în loc să fie întristaţi şi să-L compătimească, toţi cu un glas îl huleau şi-l batjocoreau bătându-şi joc de Dânsul; ***"Şi purtându-şi crucea a ieşit în locul ce se numeşte al căpăţânei"*** *(Ioan 19, 17).*

O, priveliţte nemaivăzută pentru îngeri, Stăpânul cel înfricoşat, a cărui hotărâre va cutremura toată lumea în ziua cea din urmă, acum, cu mâinile legate la spate, cu înfăţişarea tristă, cu ochii întristaţi, cu capul plecat, merge ca un osândit să fie ucis de oameni păcătoşi, adică tocmai pentru aceia care acum Îl omoară.

Domnul a răbdat cu aşa mare bucurie batjocura publică că să-ţi dea pildă să-L urmezi şi tu, adică ***să nu te ruşinezi când oamenii te învinovăţesc şi te ocărăsc pentru că păzeşti poruncile lui Hristos; că păzeşti întregi şi neschimbate nu numai dogmele credinţei, ci şi învăţăturile Sfintei Evanghelii şi ale Sfinţilor Părinţi, ca să nu te ruşinezi dacă te învinuiesc că nu urmezi mulţimii, ci celor puţini şi buni: sau că nu te împotriveşti adevărului ci, dimpotrivă, îl aperi păzind cele scrise: "să nu te împotriveşti adevărului"*** şi iarăşi: ***"Până la moarte luptă pentru adevăr şi Dumnezeu va lupta pentru tine"*** **(**Sirah 4, 25). ***Ca să nu te ruşinezi dacă oamenii te învinovăţesc şi-ţi dau numiri defăimătoare pentru că nu te asemeni lor, nici nu vrei să te uneşti la relele şi nelegiuirile pe care le fac ei***; pentru că tu îi mustri sau cu fapta sau cu pilda vieţii tale bune, sau cu cuvântul şi mărturia Sfintei Scripturi şi a purtătorilor de Dumnezeu părinţi. ***Bucură-te şi slăveşte pe Dumnezeu că ai fost batjocorit pentru numele Lui şi că te-ai învrednicit să fii ocărât pentru aceasta,*** precum te mângâie corifeul apostolilor zicând: ***"De sunteţi grăiţi de rău pentru numele lui Hristos ferice de voi, că Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu odihneşte peste voi"*** (1 Petru 4, 14). Batjocura oamenilor şi ocările pe care le primeşti pentru adevăr şi pentru virtute, înaintea întregii lumi fără nici o jenă sau ruşine, după cum Dumnezeu şi Domnul şi-a purtat Crucea nesocotind dispreţul şi ocara oamenilor după cum este scris: ***"În locul bucuriei ce-I era păstrată, a suferit crucea, neţinând seama de ocărî"*** (Evrei 12, 2). Cu astfel de ocărî te faci şi tu împreună părtaş la patimile şi batjocurile lui Iisus, neîndoielnic că la vreme te vei împărtăşi şi de bucuria slavei Lui.

Iubitul meu frate, poartă Crucea, şi batjocura lui Iisus Hristos, socotindu-le o bogăţie mai mare decât toate comorile împăraţilor, pentru ca să fii şi tu numărat împreună cu toţi sfinţii noi şi vechi care au purtat Crucea lui Hristos precum este scris: ***"Pentru că şi Iisus ca să sfinţească poporul prin sângele Său, a pătimit afară de porţi. Să ieşim dar la Dânsul afară din tabără purtând ocara Lui"*** (Gal. 6, 14). ***Şi pentru ce te-ai ruşina purtând Crucea lui Hristos? Sfântul Apostol Pavel se laudă în Crucea Domnului şi tu te ruşinezi? "Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda, decât în Crucea Domnului nostru Iisus Hristos"*** (Gal. 6, 14).

Dar te ocărăşte lumea pentru adevărul pe care-l spui? Pentru virtutea pe care o ai? Te prigoneşte? Îţi scoate nume rău? Bucură-te şi te veseleşte de aceasta căci este scris: ***"Fericiţi veţi fi când vă vor prigoni şi vă vor ocărî şi vor socoti numele vostru ca un rău."*** (Luca 6, 22). Te blesteamă oamenii? Nu lua aminte la blestemele lor, pentru că dacă oamenii te blesteamă, apoi te vor aplauda toţi îngerii şi sfinţii Raiului şi te vor lăuda, iar Dumnezeu de sus te va binecuvânta şi-ţi va da cununa slavei veşnice: **"Ei vor blestema şi tu vei binecuvânta"** (Ps. 108, 27).

Dacă, însă, ascunzi adevărul şi calci poruncile Domnului, ca să păstrezi deprinderile cele rele şi să placi lumii, ca să te laude oamenii şi să nu fii ruşinat de dânşii, atunci vai şi amar de tine! Pentru că ai aruncat de pe umeri Crucea lui Hristos şi ai călcat-o în picioare, pentru că nu eşti cu adevărat şi ucenic şi următor a lui Iisus Hristos, adevăratul tău învăţător, ci ucenic al diavolului şi al lumii. În ziua judecăţii se va ruşina şi Hristos să te facă al Său şi să te facă părtaş slavei şi Împărăţiei Lui: ***"Cel ce se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în acest neam desfrânat şi păcătos şi Fiul omului se va ruşina de dânsul, când va veni întru slava Tatălui Său cu sfinţii Săi îngeri"*** (Marcu 8, 38)".

Sfântul Nicodim Aghioritul – Deprinderi duhovniceşti - Să nu ne ruşinăm de Hristos - Meditaţie la Sfânta Cruce (2)

Purtându-şi Domnul Crucea:

B. A purtat-o cu demnitate

Ia aminte, iubitule că Hristos şi-a purtat Crucea ***nu numai în văzul tuturor dar şi cu demnitate şi cu mare curaj.*** Cunoştea foarte bine Domnul, cât era de mare greutatea lemnului Crucii, nu numai materialiceşte ci şi după simbolul ei, întrucât **crucea purta pe dânsa păcatele întregii lumi.**

Ştii foarte bine cât de slabă era puterea Lui din pricina multului sânge pe care îl pierdu-se în chinurile suferite mai înainte, şi din cauza durerilor dinlăuntru şi dinafară ale firii Sale omeneşti. De asemenea ştii foarte bine nedreapta hotărâre care osândea pe Sfântul Sfinţilor să moară ca un nelegiut, ca un om blestemat şi ca un tâlhar primejdios, adică spânzurat pe Cruce. Dar cu toate acestea ***el o îmbrăţişează cu multă nobleţe şi curaj, o strânge la piept, o priveşte ca pe un altar, pe care să-şi jertfească viaţa Sa; ca pe un tron al dragostei Lui, ca pe o***

slavă şi laudă, ca pe un sceptru împărătesc, ca pe o cămară de nuntă al Bisericii Sale şi ca o unealtă a răscumpărării noastre şi a nimicirii păcatului.

De aceea numise Crucea şi ***Potir***, pentru că precum cineva, bând un pahar de vin se bucură şi se veseleşte, tot aşa şi Iisus cu multă plăcere şi bucurie a purtat osânda Crucii.

Să ştii că ***fără cruce nu ai mântuire.*** Adică ***fără să te biruieşti pe sineţi, fără să-ţi supui patimile, fără să suferi necazuri şi ispite, nu vei primi cununa şi răsplata căci zice Cuviosul Isaia că crucea este înlăturarea a tot păcatul.***

Iar Avva Macarie că toată virtutea este o cruce.

Nu numai că se cade să porţi suferinţele şi crucea lui Hristos, ci se cade să o porţi cu curaj şi demnitate, pentru că, ***după cum spunea Sfântul Teodor Studitul, curajul de multe ori face uşoare şi pe cele grele, după cum dimpotrivă, micimea de suflet şi nepăsarea fac grele şi pe cele uşoare.*** **Cine primeşte necazurile şi ispitele cu inimă bună şi îndrăzneală, acela găseşte în ele mângâiere şi face să rodească bogăţie duhovnicească, iar cel ce primeşte cu micime de suflet, acela se îngreunează îndoit,** pentru că ***după spusa Sfântului Isaac, "micimea de suflet este mama iadului".***

Şi pentru ce să fii mic la suflet, frate? Ia spune de ce te temi? **Îmbărbătează-te, ai curaj şi încredere în Domnul, căci El este cel ce te întăreşte să biruieşti:**

"În lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea" *(Ioan 16, 33).*

Te temi de diavolul care porneşte împotrivă-ţi ispitele şi nenorocirile? **Dar mângâie-te că Hristos care este cu tine este mai puternic şi mai mare decât diavolul:**

"Cel ce este în voi este mai mare decât cel din lume" *(I Ioan 4, 4).*

Tremuri din pricina slăbiciunii firii? **Nădăjduieşte în Domnul a cărei putere în slăbiciune se desăvârşeşte şi se măreşte:**

"Puterea mea în neputinţă se săvârşeşte" (II Cor. 12, 9). Roagă-L pe Hristos să-ţi întărească slăbiciunea cu Harul Său şi să-ţi dăruiască o parte din bărbăţia Sa.

Hotărăşte-te să-L urmezi până la Golgota, pe urmele stropite cu sfânt Sângele Său până ce te vei ridica pe Cruce şi până vei muri împreună cu El, prin ascultarea poruncilor Lui zicând şi tu cu Toma:

“*Să mergem şi noi ca să murim împreună cu Dânsul!*“ *(Ioan 11, 16).*

Sfântul Nicodim Aghioritul – Deprinderi duhovniceşti - Să nu ne ruşinăm de Hristos - Meditaţie la Sfânta Cruce (3)

Purtându-şi Domnul Crucea a purtat-o :

C. Cu curaj şi răbdare

"***Pe toată calea suferinţei, Hristos a purtat Crucea cu bărbăţie şi multă răbdare, de la pretoriul lui Pilat până la înălţimea Golgotei, drum lung de aproape două zile. Purtând Crucea pe umeri şi urcând, la orice urcuş mai greu apăsa spre pământ Crucea împiedicându-L şi Domnul cădea în genunchi. Cu aceasta nu numai că-şi sporea chinul, dar adeseori cădea jos sub greutatea Crucii, însă nu-L păsuiau. Căci ostaşii şi iudeii temându-se să nu moară pe cale înainte de al răstigni, L-au mai uşurat puţin, dând Crucea lui Simeon Cirineanul ca s-o ducă.***

Această uşurare făcută Domnului de către vrăjmaşii Lui, nu o făceau din milă, ci să-L răstignească fiind viu şi să moară cu chin mai greu şi cu batjocoră mai mare.

Purtarea Crucii de către Hristos este o taină, ca să ne facă să înţelegem că vrea şi nouă să ne dea Crucea Sa şi să ne facă părtaşi chinurilor Sale şi prin aceasta şi răsplătirilor Sale cereşti. ***Căci precum asupra lui Simon Cirineanul s-au revărsat nenumărate bunătăţi pentru că a purtat Crucea Domnului, deşi de silă şi împotrivindu-se, tot aşa se vor revărsa şi asupra fiecărui om bun, care va imita pe Hristos şi va purta Crucea Lui.***

Tu, abia de începi să faci vreun bine şi îndată ce dai peste cea mai mică supărare, ajunge un singur cuvânt ispititor, ca să te facă să te întorci înapoi de pe cale. ***Aceasta ţii răbdarea?***

Aşa răspunzi tu la marea răbdare pe care a avut-o Domnul ca să te mântuiască? N-ai auzit tu pe **Domnul** când zice:

"Cel ce va răbda până în sfârşit acela se va mântui!"

şi pe **apostolul**, care-ţi porunceşte să rabzi în vreme de necaz şi să te bucuri în nădejde:

"Mângâiaţi-vă cu nădejdea, în necazuri fiţi răbdători!" (Rom. 12, 12).

Tu la Sfântul Botez, ai făgăduit să porţi Crucea Domnului, adică patimi şi ispite şi să urmezi lui Hristos, nu numai câtăva vreme drumul cel bun, ci în tot timpul vieţii tale şi până la Golgota, adică până la moarte de va fi nevoie. ***De ce nu rabzi acum necazul mărunt ce-l ai, ci părăseşti Crucea Domnului în mijlocul drumului şi dai înapoi? Nu ştii că prin aceasta te faci nevrednic şi dezmoştenit de împărăţia lui Dumnezeu.*** căci zice: *"Cel ce nu-şi ia Crucea şi nu-mi urmează mie, nu este vrednic de mine".*

"Tu, zice ***marele Vasile****, te-ai tocmit cu Hristos să lucrezi toată ziua în voia poruncilor Lui, să rabzi arşiţa şi osteneala zilei; cum de dar înainte de încheierea zilei, adică a vieţii tale, nu mai rabzi şi ceri odihnă? Aşteaptă să sosească seara, adică sfârşitul vieţii şi moartea, şi atunci va veni Domnul, vine să-ţi dea plata pentru lucrul tău.*

Hotărăşte-te ca în viitor să fii răbdător până la moarte, purtând Crucea lui Hristos. Dacă vei răbda până la sfârşit, vei împărtăşi împreună cu Hristos. Şi când Crucea lui Hristos se va arăta pe Cer, în ziua judecăţii, strălucind mai mult decât soarele, te vei apropia şi tu de ea cu îndrăzneală, ca să fii slăvit şi să străluceşti şi tu la lumina şi slava ei ca unul ce ai purtat-o bine: ***"Răbdarea alungă de la om***

primejdiile, iar necazurile care nu sunt primite cu răbdare, aduc o povară îndoită“.

Mulţumeşte apoi Domnului că a răbdat pentru tine greutatea cea mai mare a Crucii şi îndeosebi că te-a răbdat până acum, şi roagă-l să-ţi dăruiască şi ţie o parte din răbdarea Sa, lărgindu-ţi inima în vreme de necaz prin Harul Său, precum este scris: “Întru necaz m-ai desfătat“ (Ps. 4, 10) nelăsându-te în acelaşi timp să-ţi pierzi mântuirea, după cuvântul ce scrie: “Vai vouă celor ce aţi pierdut răbdarea!“ (Sirah 2, 15)”.